

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

Olsztyn, dnia 17 kwietnia 2019 r.

PN.4131. 217 .2019

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506), stwierdzam nieważność w całości uchwały Nr VI/132/19 Rady Miejskiej w Sępólnie z dnia 28 marca 2019 r., w sprawie: przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sępólno w 2019 roku.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Sępólnie, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 z późn. zm.) i art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 122 z późn. zm.), przyjęła Program Opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Sępólno w 2019 roku, stanowiący załącznik Nr 1 do przedmiotowej uchwały.

Stosownie do art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem, organ stanowiący podejmując uchwałę w przedmiocie programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt nie może pominąć żadnego z elementów wskazanych w art. 11a ust. 2 i ust. 5 ww. ustawy. Jest on zobowiązany do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego przez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne, a uregulowanie to musi być dokonane w sposób kompleksowy, a zarazem precyzyjnie i konkretnie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 13 września 2016 r., sygn. akt II SA/Kr 398/16).

Rada Miejska w Sępopolu, wbrew ustawowemu obowiązкови, nie wskazała gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich.

W ocenie organu nadzoru, regulajca zawarta §7 ust. 1 załącznika do uchwały, w świetle której *gmina zapewni miejsce porzuconym, blakającym się zwierzętom gospodarskim w Gospodarstwie Rolnym (z którym gmina podpisze umowę) do czasu ustalenia właściciela zwierzęcia gospodarskiego*, nie wypełnia delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt.

Zgodnie bowiem z przepisami ustawy, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt obejmuje, między innymi wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich. Wykładnia gramatyczna tych przepisów nie pozostawia wątpliwości, że Rada Miejska w Sępopolu uchwalając program opieki nad zwierzętami winna, wypełniając dyspozycję ustawodawcy, wskazać adres gospodarstwa rolnego które zapewni miejsce dla bezdomnych zwierząt gospodarskich.

Ponadto należy wskazać, iż w §7 ust. 3 programu uchwalono, iż z chwilą odbioru zwierzęcia, które zostało umieszczone w gospodarstwie, właściciel pokrywa koszty jego transportu i utrzymania, jakie poniosła Gmina. Natomiast w §8 ust. 4 wskazano, iż w przypadku opieki weterynaryjnej, zwierzęta będą zwracane właścicielom po uiszczeniu kosztów interwencji i leczenia.

Powyższe postanowienia nie znajduje uzasadnienia w upoważnieniu udzielonym Radzie Miejskiej w Sępopolu przez ustawodawcę w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt. Z przepisu tego wynika, że uchwalony przez radę gminy program powinien odnosić się do opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt. Rada, nie miała zatem kompetencji do uregulowania odpowiedzialności finansowej zidentyfikowanego właściciela zwierzęcia.

Należy wskazać, iż program, o którym mowa w art. 11a przedmiotowej ustawy, dotyczy wyłącznie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Zgodnie z definicją ustawową

zwierzętami bezdomnymi są zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały.

Rada Miejska w Sępopolu, ww. postanowieniami uchwały przekroczyła zatem zakres upoważnienia ustawowego. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest bowiem zakaz domniemania kompetencji, normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy.

W związku z niewypełnieniem przez Radę Miejską w Sępopolu dyspozycji art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt, poprzez brak w przedmiotowym programie regulacji w zakresie wskazania gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, uzasadnione jest stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Sępopolu
2. Burmistrz Miasta Sępól